

סודו של רב הונא

מעשה בצדיק, חביות יין, ולב זהב





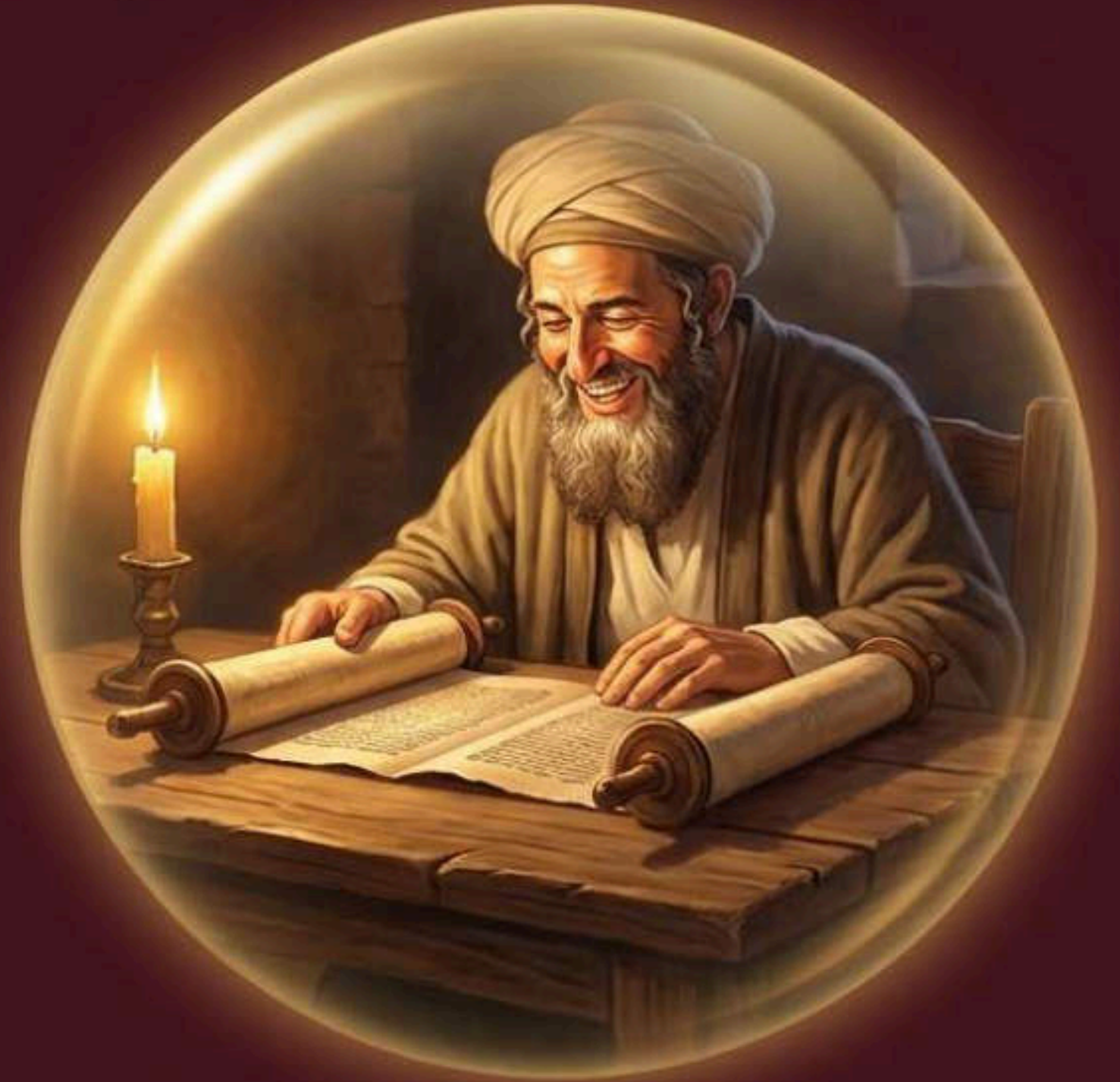
עֲשֵׂר מִן הַשְּׂמִימִים

רַב הוֹנָא הִיָּה תַלְמִיד חֲכָם וְעֹשִׂיר גָּדוֹל.
הַשֵּׁם בֵּרַךְ אוֹתוֹ בַּמַּחֲסָן עֲנֻקִּי וּבֹו אַרְבַּע מֵאוֹת חֲבִיּוֹת שֶׁל יַיִן מִשְׁבַּח וִיקָר.

למען שמו באהבה



תרם בשמחה לעניים



ישב ללמד באהבת ה'



הבוקר העצוב

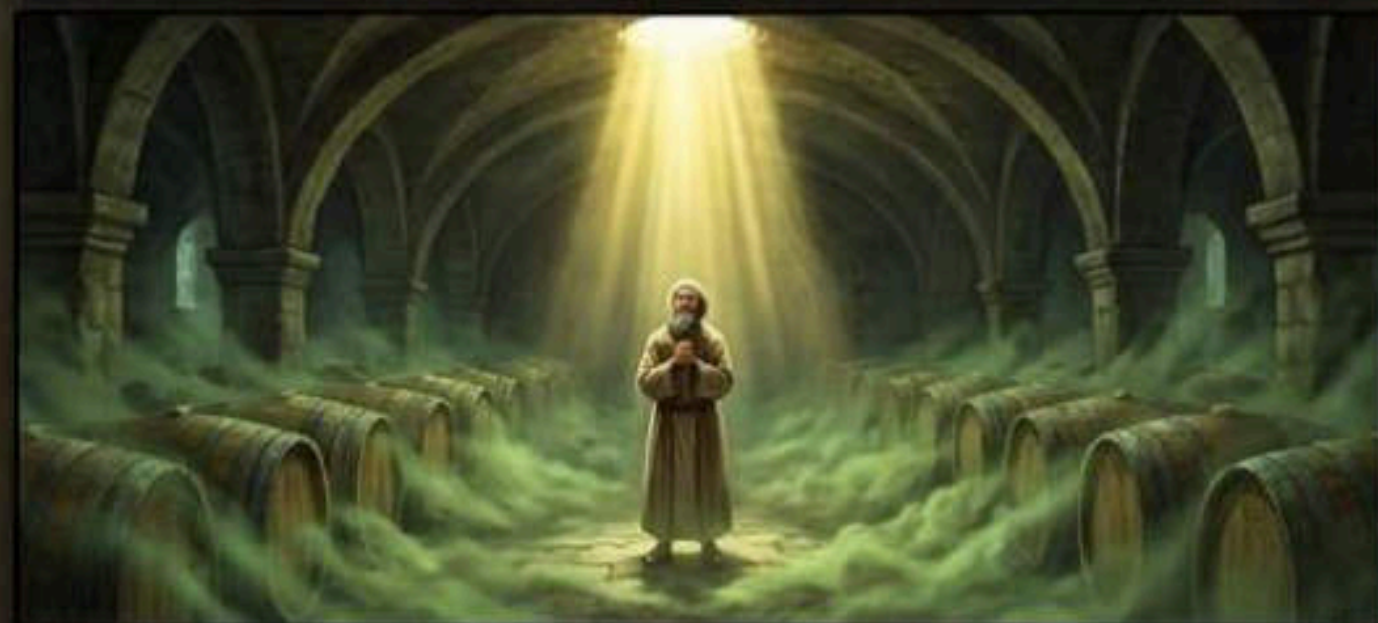
בוקר אחד נכנס רב הונא למחסן...
ולפתע הכה באפו ריח חמוץ וחריף... ריח של חמץ!

הַכֹּל אֶבֶד!

הוא פתח חבית אחת – חמץ!

חבית שנייה – חמץ!

בלילה אחד החמיצו כל 400
החביות. הפרנסה נעלמה.



לֹא כוֹעֲסִים – מִתְפַּלְלִים



אָדָם רָגִיל הָיָה בּוֹכָה וְכוֹעֵס.



אָבֵל רַב הוֹנָא עָצַר, נָשָׂא עֵינָיו בְּאַמוּנָה
לְנִשְׁמָיו וְאָמַר: "מָה הַנֶּשֶׁם רוֹצֶה לְלַמֵּד אוֹתִי?"

עצת החכמים
הוא קרא לחבריו חכמי ישראל ושאל בענוה:
רבותי, אולי חטאתי לאדם כלשהו ועלי לתקן?



אין מקרה בעולם



אָמרוּ לוֹ הַחֲכָמִים בְּאַהֲבָה:
הֵנָּה הַצַּדִּיק, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֹשֶׂה דְבָר לְלֹא סִבָּה.
פִּשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ, אוֹלִי תִמְצָא טָעוֹת קִטְנָה.



הַזִּיכָּרוֹן וְהַטָּעוֹת

לְפַתֵּעַ נִזְכֹּר רַב הוֹנָא בְּצַבִּיטַת לֵב:

יֵשׁ לִי פוֹעֵל שְׁעוּבָד אֲצָלִי בַשָּׁדָה. כְּעֶסְתִּי עָלָיו כִּי הוּא לָקַח בִּסְתֵּר פִּירוֹת שְׁלֹא שְׁלוֹ.



מְנִיעַת הַזְמֹרוֹת

בְּגִלַּל שֶׁהוּא פָּגַע בִּי, הִחַלֵּטְתִּי לְהַעֲנִיֵּשׁ אוֹתוֹ וְלֹא נָתַתִּי לוֹ
אֶת הָעֲנָפִים הַיְּבָשִׁים (זְמֹרוֹת) שֶׁהַתּוֹרָה מְצַוָּה לָתֵת לְעַנְיִי!

משפט המפתח

אמרו לו חבריו באהבה:
אף על פי שהוא הכעים
אותך, היית חַיֵּב לנהג עמו
ביִשָּׁר מחלט ולא למנע
ממנו את חלקו!



גדולת הענווה

רב הונא לא התווכח.

הוא הבין שהחמץ בחביות נוצר בגלל ה"חמץ" שהיה לו בלב כלפי הפועל.

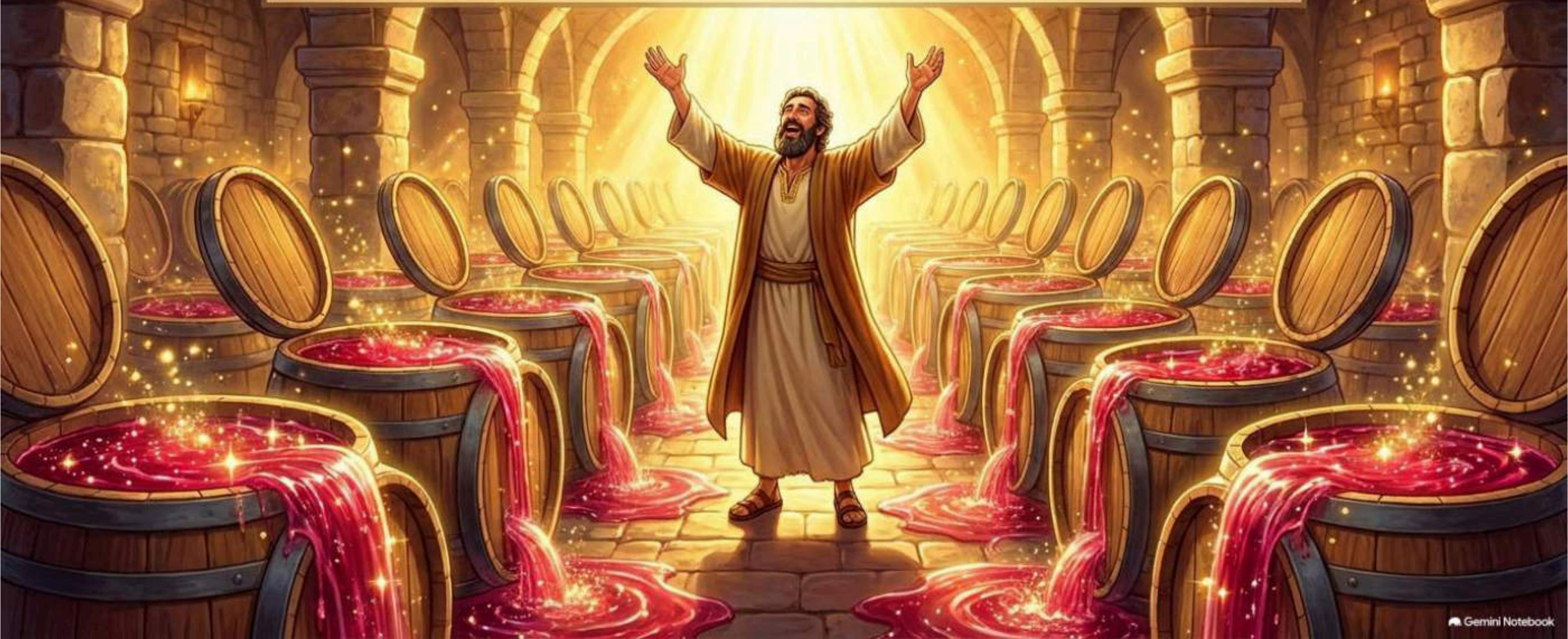


סליחה ושלום

הוא מהר לפועל, נתן לו בשמחה ענפים
וכסף רב, ובקש את סליחתו מכל הלב.
הפועל התרגש וסלח.

הנס המדהים!

באותו רגע, קרה נס גלוי של אהבת ה'!
החומץ בכל 400 החביות חזר להיות יין מתוק ומשבח עוד יותר מתמיד!



מסלול חשבון הנפש שלנו:



השם אוהב
ומברך!



מתקנים
באהבה



בודקים
בלב



עוצרים
ולא כועסים



קרה משהו
רע

אנחנו מתנהגים בישר ובאהבה — גם אם פגעו בנו תחלה.